

Tóth Kinga

Rókatánc

1

(rókák) járják a falut az odvakat tetőre küldik
a fiatalabbakat azok foglalják be őket oda
nem érnek fel kimarni a gabonát oda nem érnek
fel anyámért jajgatnak a malomban a szalmába
vetett asszonyok a zsákra dobottak azoknak vetik
meg az ágyást azok vetik be az árkokat
fonatokba fúrnak az orrukkal szalmát kennek a hajukba
kalácsot fonnak belőle megnyúlik az orruk a zsákban
bejárnak a tisztaszobába settenkednek villan a farkuk
bojtja tüzek cikáznak a bokrok között amikor villámlik
villantanak a vörös fények szikrák pörkölik a bojtjukat

*fehér nép koszos nép rótvörös
minden bőr az enyém, én szabtam magamra szúrtam a nyestet békát
szétkentem a szobában arcomat díszítettem levelekkel veszem a levegőt
a kezed vedd el a szánktól ne használd a kezedet rajtam fehér krétával
felkenve a bárány aranyágon vagyok én is hegytetőn tehenek kettőzve
látom őket mint a csapadék ahogy az üvegen is ketten*

2

*másikmásik gyere elő játsszunk sárgában pirosban
egykettőreháromra magunkban vagy mezítláb mikor
látlak újra jaj megcsíp nem lehetsz úgy
a sáska a kő a darázs megcsíp amit megfogsz
amit a tenyeredbe engedsz a mesekertben
az fog bántani és ha kinyitom és ha kinyitom és ha kinyitom s ha kinyitom
és ha kinyitom akkor mi esz akkor mi esz akkor mi lesz akkor mi lesz
kicsi belű gubóba ülünk kicsi mákvirág
csaldkicsalécslécsőcsécslé holahola farkas
hol a róka hol a róka farka simítja a kertet a fát tapogatja
a nyelvcsővel a jércével puha a húsa roppan a nyaka
ropp ropp nyikkan és hajlik (esik) a fej*

3

*szagolom a füvet az állatokat idehívom
szabkodok nekik virágfejeket szabkodok a kicsit nem szabad*

*visszaengedem látok ebben a kertben lila pettyes virágot áttetsző
virágot leveleket szájakat átférek a kapun a tű fokán a gyűszű
tetején olyan kicsike –
beleszívargunk leszivárgunk a kertbe a veteménybe gyökereket
fúrunk a hajadba megetetünk hamvas gyökerekkel maradékkal*

4

malmot táncolnak a kis fekete ujjakon négyüteműt
a felsőt kinyújtva keresztben le sarkak fel a másik hátát
érik a farokvégek égnék lámpások égnék őrszemek
repülnek a függönyök meleg szél fújja sós szél
a szöveteket hatkor hajnalhasadáskor
tűzik fel a fürtöket tekerednek a leplekbe
a kertben lógó hálóruhák az első vállára
a viharban az ablakban hátat fordítanak
a tükörképüknek belesülnek a polaroidba
*belesülünk az obscurába ugyanúgy mosolygunk
ugyanúgy mosolyogtunk a rézlemezeken*

a fotó félrecsúszik a keret megreped
arcpofánk megfárad arcotok eresedik a félelemtől,
füstölőkkel vonjátok be a házat a tetőszél fújja
ki fejünkbe a homokot vakarjuk felsőkarunk
csak mi látjuk rajta a hangyaseregeket eső lesz
homokos sós vizes ha harangoznak kopogólábon
ugrálunk a malmokon a pajtákon csiki-csuki kopp
kórusban kopogunk a háztetőn a kertben a pajta
falán szembe nézünk a duplaüvegen
megváltozunk algahajunk nő a szobában
kikúszik a küszöb az ágy a kerítés alatt
visszamaszik a vízbe betekeri a halakat
pikkelyeket növesztünk magunkra
ajkunk öblösen pattogtat buborékot

hajráfok alatt gyöngyözik homlokunk
fiatal ágak hajlanak a földhöz érik
a hasunkban sárga gombócok vernek
gyökeret feltúrják értünk a gyepet
diktafonokat rejtene az odukba

*ki jár a fák között ki beszél az erdei madarakkal
ki érleli idő előtt a gyümölcsöket
ki viszi markában a morzsolót hátában a keresztet*

a terráriumban a pillangók ha kiszáradnak
nem tűnnek élettelelnek akár szállhatnának is
kedves fütyülő hangokra mint a madarak ha hozzájuk
beszélnek valaki igyekszik a bőr alá belekapaszkodik
a könyökhajlatokba a róka mellé kucorodik
a bundaszálak közé az őzek bojtjába
ha veszélyt jeleznek ha propellerként karikáznak
a villanófényben valaki kicsavarja a vadászok puskáit
és visszafele hatja a csöveket
bordóra festi a szőlőlevelet azt mondja nem kell mindig fehér
nincs több étetés nem fonnak több kötelet
egyedül járunk hattyúkkal mosdunk
szőrfonatot tűzünk a tollak közé

- Utóhang -

szép szellemek jó szellemek varkocsba
tekerjük a hajunk gyertek vissza
az élőkbe a halottakba propellerként
pereg a nyelvünk gyerekek lökik meg
a csípőnk és ránk mosolyognak
a párnánk alá tesszük a füvet és jókat
álmodunk rókát hordunk a mellünkön
a medvéinket faketreben
altatjuk amíg meggyógyulnak takarókat
hímzünk az elhullt bőrökből

rúnákon táncolt
anyád és a nagyanyád is füvet
nyomott össze mozsárban törte
a hangokat az éjjeli svéd napfény
mélyen lélegzünk a levestől
mohába fúrjuk a körmeink a fa
lélegzik velünk föld lányai ágakká
fásodunk ahogy a régiek
megkeményedik kérgünk
amikor késekkel jönnek

születésnapunk van gombafonalak
beszélnek át az arcunkon a húgomén is
amikor elfelejtett emberül levegőzni
amikor gombalevegőzni kezdett

Bolcsó Bálint ceredi rókainstallációjához